

[Madsen-Mygdal.]

med til, men Ministeren har jo ogsaa fremsat Ønsker, som jeg finder betænkelige, og som forekommer mig at trænge til en nærmere Begrundelse, før det er muligt at tiltræde dem. Vi fra vor Side lægger meget stor Vægt paa, at der gennemføres et Lovforslag, om ikke just i samme Skikkelse som det foreliggende, saa dog et Forslag, der betyder en Haandsrækning til de Landmænd, der staar umiddelbart foran et Sammenbrud. Jeg vil ikke bruge stærke Ord, men det forekommer mig dog, at det vilde være uforsvarligt, naar man tidligere har vist Villie til at yde en Hjælp i saadanne Tilfælde, om saa Rigsdagssamlingen nu sluttede og Spørgsmaalet blev skudt ud til næste Samling, saaledes at der intet blev foretaget for at afværge de Sammenbrud, der sikkert maa forventes at komme ogsaa i denne Sommer.

Dog, jeg forstaaer, at den højtærede Landbrugsminister heller ikke afviser Lovforslaget, men vil medvirke til, at der tilvejsbringes et Resultat, og for saa vidt takker jeg ham og afventer nu at høre, hvad de forskellige Partier her i Salen har at sige om Forslaget.

Olufson: Det er en ret ejendommelig Situation, Folketinget er blevet stillet overfor her, idet der af en Del Medlemmer er forelagt et Lovforslag, der gaar ud paa at stille 10 Mill. Kr. til Raadighed til Opnaelse af Akkord for Landbrugere. I og for sig kunde det vel siges, at dette var meget paatrængende, for det er jo rigtigt, som det er fremhævet, at den Krise, vi er inde i nu, er af en saadan Beskaffenhed, at adskillige Tusinde Landmænd har Udsigt til at maatte gaa fra Hus og Hjem. Men det ejendommelige ved det hele er dette, at Forslagsstillerne, og i ganske særlig Grad Ordføreren for disse, ved Forelæggelsen af dette Lovforslag overfor det høje Ting har erkendt, at den Politik, man selv har ført gennem Tiderne, har været fuldstændig umulig. Forholdet er jo nemlig det, at vi allerede har en Lov, gældende indtil Udløbet af 1932, der stiller 10 Mill. Kr. til Raadighed netop til det Formaal, der her er udtalt, en Lov, der er fremsat af det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal som Landbrugsminister, men en Lov, af hvis Midler der kun er brugt en Ubetydelighed.

For saa vidt alt nu var i Orden, og for saa vidt det ærede Medlem som Landbrugsminister havde haft en heldig Haand, saa kunde han jo have henvist de betrængte

Landmænd til denne Lov af 29. Marts 1928 og sagt: Der ligger Midlerne, vær saa god, vi har allerede paa et saa tidligt Tidspunkt været klar over, hvordan det kunde gaa, og har foreslaaet Midler til Imødegaaelse. Men det gør det ærede Medlem ikke, han søger blot at undskylde sig, og jeg har set, at man i Venstres Presse i de sidste Dage kommer med den samme Begrundelse, at Loven af 1928 blev der ikke Brug for, fordi vi kom ind i to gode Aar, der ikke betingede, at Loven var nødvendig. Men hvis det var rigtigt, hvis det er den eneste Begrundelse for, at Loven af 1928 ikke er blevet brugt, saa gælder denne Begrundelse jo ikke længere. Nu er vi inde i Krisen, nu er der Brug for Loven, og hvis det ærede Medlem altsaa som Landbrugsminister havde været heldig med Udformningen af denne Lov, saa havde Loven ligget der, saa kunde vi bruge den, og saa havde dette Lovforslag ikke behøvet at komme frem. Derfor er Fremkomsten af dette Lovforslag ganske simpelt ensbetydende med, at det ærede Medlem sammen med andre af sit Parti med en flot Haandbevægelse fejer sin egen Lov til Side og siger, at den er ubrugbar; den faar Stemplets „ubrugbar“ og bliver fejlet hen i Krogen, og i Stedet kommer man saa med andre Forslag.

Den Debat, vi havde for tre Aar siden, var betegnende. Landbruget var inde i en Krise ligesom nu, og rundt omkring i Landets Egne samledes Landboerne og rejste stærke Krav til Regering og Rigsdag. Det er betegnende, siger jeg, at saa længe der er gode Tider, siger man altid fra Landbrugets Side: væk med Fingrene, vi skal nok klare os selv; men i samme Øjeblik som blot en enkelt eller nogle enkelte faar Halen i Klemme, saa har man en Hylen, og saa forlanges der, at nu skal Staten træde til. Medens man har vanskeligt ved at tage Hensyn til andre Samfundslag og andre Samfundsklasser, hvad enten det er gode eller daarlige Tider, saa, i samme Øjeblik som Krisen melder sig, saa er der en vis Del indenfor vort Landbrug, der altid raaber højt baade paa den ene og den anden Maade.

Vi havde altsaa ogsaa Krise for tre Aar siden, og det var under Debatten om de Forslag, der da kom frem — om at yde 10 Mill. Kr. til Akkordlaan og om at yde 6 Mill. Kr. til Driftsmaal for større Landbrugere — ret betegnende at se den Stilling, det ærede Medlem da som Landbrugsminister indtog. Det ærede Medlem sagde nu, at han skulde ikke tale om sin Omvendelse,